

V L A A M S   P A R L E M E N T

stuk   **111** (2009) – Nr. 1
ingediend op   24 juli 2009 (2009)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het zetelakkoord
tussen het koninkrijk België
en het secretariaat van de Regionale Samenwerkingsraad,
ondertekend in Brussel op 29 augustus 2008

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN OVER HET ONTHAAL VAN VERTEGENWOORDIGINGEN VAN INTERNATIONALE ORGANISATIES**1. Internationale gouvernementele organisaties en het verlenen van voorrechten en immuniteiten via een zetelakkoord*****1.1. Het belang van de aanwezigheid van internationale gouvernementele organisaties in België***

Het internationale imago en de bekendheid van België worden in belangrijke mate medebepaald door de aanwezigheid van de zetels of verbindingsbureaus van internationale organisaties met duizenden ambtenaren en hun families. België verwerft hierdoor een ruime internationale uitstraling, en ook de economische impact van deze aanwezigheid is aanzienlijk.

Bovendien vormt deze internationale aanwezigheid tegelijk een positieve uitdaging en een opportuniteit, in de mate dat zij mede één van de aanzetten kan zijn voor het ontwikkelen van beleidsinitiatieven op verschillende terreinen zoals ruimtelijke ordening, mobiliteit en veiligheid die de Belgische samenleving in haar geheel ten goede komen.

Heel wat troeven kunnen uitgespeeld worden, zoals onze uitstekende verbindingen met Europa en de rest van de wereld, de relatief lage immobiliënprijzen en kosten voor levensonderhoud, de meertaligheid van onze bevolking en haar multiculturele samenstelling, het gevarieerde sociaal-culturele leven en de jarenlange ervaring van de diverse overheden met internationale organisaties en hun personeel.

Waakzaamheid blijft evenwel geboden. Door de uitbreiding van de Europese Unie (EU) en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) dienen zich nieuwe kandidaten aan als gastland voor internationale organisaties. Daarbij bieden zij vaak zeer aantrekkelijke voorwaarden.

Het behoud van de reputatie van België als bevoorrecht gastland van internationale organisaties vraagt een volgehouden inzet vanwege de verschillende overheden en zal vooral afhangen van het behoud en zo mogelijk de verbetering van de kwaliteit van het onthaalbeleid dat door deze overheden gevoerd wordt ten aanzien van de internationale instellingen en hun personeel.

1.2. Voorrechten en immuniteiten moeten vastgelegd worden in een verdrag ('zetelakkoord')

België houdt streng aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie. Voorrechten en immuniteiten kennen dus een uitzonderingskarakter; zij houden immers per definitie een uitzondering in op de Grondwet en de bestaande wetgeving.

De voorrechten en immuniteiten worden vastgelegd in een akte die tot een van de drie volgende types behoort:

- een multilaterale overeenkomst tussen de lidstaten van de organisatie die elke lidstaat verplicht de opgesomde voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan organen en personeel van de organisatie op zijn grondgebied;
- een bilateraal verdrag: een zogenaamd 'zetelakkoord' tussen de organisatie en het betrokken gastland; als het gastland geen lid is van de multilaterale overeenkomst of

van de organisatie, of als er geen multilaterale overeenkomst is, of om gewoon duidelijkheid te scheppen naast de multilaterale overeenkomst om de tegenstelbaarheid ten aanzien van derden te benadrukken;

- een aanvullende bilaterale overeenkomst: naast een multilaterale overeenkomst, om aan de organisatie een beperkt aantal bijkomende voorrechten toe te kennen die niet in de multilaterale overeenkomst opgenomen waren.

De voorliggende overeenkomst behoort tot het eerste type akte.

2. De in zetelakkoorden meest voorkomende voorrechten en immuniteiten

2.1. Immunititeit van de organisatie zelf

De internationale organisatie als dusdanig zal immunititeit van rechtsmacht in het gastland genieten. Verder zijn de gebouwen, archieven, briefwisseling en communicaties van de organisatie onschendbaar, evenals de goederen en activa die gebruikt worden voor de officiële werkzaamheden van de organisatie.

2.2. Immunititeit van rechtsmacht voor het personeel

Hier wordt een onderscheid gemaakt tussen personeelsleden met een diplomatiek statuut, internationale ambtenaren en lokaal aangeworven hulppersoneel.

België hanteert als algemene regel dat enkel aan het hoofd van de vertegenwoordiging van een internationale organisatie en aan diens adjunct de voorrechten en immuniteiten toegekend worden die ingevolge het Verdrag van Wenen van 1969 inzake het diplomatiek verkeer, toegekend zijn aan een lid van het diplomatiek personeel van een diplomatieke zending.

De meeste personeelsleden van de zetel van de organisatie genieten een beperkte immunititeit van rechtsmacht, namelijk enkel voor handelingen die zij stellen in de uitoefening van hun functie. Die immunititeit blijft ook gelden nadat zij hun functie beëindigd hebben.

Lokaal aangeworven hulppersoneel geniet geen immunititeit.

2.3. Fiscale voorrechten

De fiscale immunititeit van organisaties is gebaseerd op het beginsel van de gelijkheid van staten (een staat kan een andere staat niet belasten via een internationale organisatie) en op het feit dat het gastland geen ongeoorloofd voordeel mag halen uit de aanwezigheid van een internationale organisatie op zijn grondgebied. Bovendien moet een internationale organisatie kunnen beschikken over de nodige onafhankelijkheid.

De vrijstelling van belastingen is absoluut, maar geldt uitsluitend voor het officiële gebruik van de organisatie: zij geldt enkel voor goederen, bezittingen, inkomsten of uitgaven die noodzakelijk zijn om de organisatie toe te laten haar door het oprichtingsverdrag opgelegde taken te vervullen. Zij kan bijgevolg nooit gelden voor goederen, bezittingen, inkomsten of uitgaven die betrekking hebben op of het resultaat zijn van industriële of commerciële activiteiten. Zij geldt evenmin voor heffingen die slechts vergoedingen zijn voor diensten van openbaar nut (retributies).

De drie hoger vermelde categorieën van personeel hebben ook een verschillend statuut op het vlak van fiscale voorrechten.

Het hoofd van de zetel of de vertegenwoordiging en diens adjunct genieten de fiscale vrijstellingen die aan leden van de diplomatieke vertegenwoordigingen toegekend worden.

De ambtenaren van de organisatie genieten in België enkel vrijstelling van belasting op de lonen en vergoedingen die zij van de organisatie ontvangen, op voorwaarde dat de orga-

nisatie zelf een interne inkomstenbelasting heft. In dit geval wordt in het zetelakkoord een bepaling tot het vermijden van dubbele belasting opgenomen. België behoudt zich het recht voor om de lonen en vergoedingen in aanmerking te nemen voor de berekening van de belasting uit andere bronnen (progressievoorbehoud). Dit impliceert dat België in de regel de inkomsten uit andere bronnen dan lonen en vergoedingen in België belast, tenzij een internationaal verdrag of reciprociteit zou bestaan. België aanvaardt met andere woorden geen ‘exceptie van fiscale woonplaats’. De vrijstelling van inkomstenbelasting geldt bovendien in principe niet voor de pensioenen die organisaties uitkeren aan hun gewezen ambtenaren die in België verblijven.

Het lokaal aangeworven personeel valt onder de fiscale regelgeving in België en geniet bijgevolg geen fiscale voorrechten.

Internationale ambtenaren genieten in principe geen fiscale voorrechten voor hun persoonlijk gebruik. De vrijstelling van inkomstenbelasting is immers strikt genomen geen voorrecht, maar het gevolg van een regeling tot het vermijden van dubbele belasting.

Toch staat België een beperkte vrijstelling bij ‘eerste indiensttreding’ toe. De ambtenaren hebben bij het opnemen van hun functie gedurende twaalf maanden het recht een eerste wagen en meubels en andere goederen nodig voor de inrichting van hun woning, aan te kopen met vrijstelling van belasting op de toegevoegde waarde (btw) en douanerechten. Voorwaarde is dat zij vóór hun indiensttreding niet in België verbleven. Deze vrijstelling is een gunst van het gastland België dat zich daardoor op hetzelfde niveau plaatst als andere gastlanden.

2.4. Sociale zekerheid

Krachtens artikel 3 van de wet op de sociale zekerheid van 27 juni 1969 is het Belgische stelsel van sociale zekerheid voor werknemers van toepassing op alle werknemers in België die met een arbeidsovereenkomst werken op Belgisch grondgebied voor een in België gevestigde werkgever, tenzij een internationale overeenkomst anders bepaalt.

Aangezien internationale organisaties doorgaans zelf voorzien in een stelsel van sociale zekerheid voor hun personeel, wordt in de zetelakkoorden gewoonlijk een clausule inzake sociale zekerheid opgenomen.

Daarbij worden volgende beginselen toegepast:

- België kent de vrijstelling van verplichte aansluiting bij zijn sociale zekerheid enkel toe aan internationale ambtenaren die geen Belg of permanent verblijfshouder zijn. Die ambtenaren krijgen een ‘optierecht’: zij kunnen aansluiten hetzij bij het stelsel van sociale zekerheid van hun organisatie¹, hetzij bij het Belgische stelsel;
- die optie geldt niet voor ambtenaren met de Belgische nationaliteit of permanente verblijfshouders, die verplicht aangesloten zijn bij het Belgische zekerheidstelsel, tenzij België reeds gebonden is door een internationale overeenkomst die op deze regel een afwijking bevat;
- het lokaal aangeworven personeel is steeds aangesloten bij het Belgische stelsel.

2.5. Overige voorrechten

Internationale ambtenaren zijn, voor zover zij in België geen andere winstgevende activiteit uitoefenen, niet onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake de tewerkstelling

---

¹ Om te kunnen spreken van een eigen zekerheidstelsel moet het zekerheidstelsel van de organisatie wel beantwoorden aan de minimumvoorwaarden opgenomen in de Conventie nr. 102 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de minimumnormen inzake sociale zekerheid.

van buitenlandse arbeidskrachten en inzake de uitoefening door buitenlanders van zelfstandige beroepsactiviteiten. Zij hebben bijgevolg geen arbeidsvergunning nodig om in België te kunnen werken. Zij zijn evenmin onderworpen aan maatregelen ter beperking van de immigratie of aan de inschrijvingsformaliteiten voor vreemdelingen. Dit betekent dat zowel de procedures voor afgifte van een visum als de administratieve verplichtingen bij hun aankomst in België, sterk vereenvoudigd worden.

3. Het concrete onthaal van internationale organisaties en hun personeel

Acties en bijkomende faciliteiten die het imago van België als aantrekkelijk gastland moeten in stand houden of verbeteren, situeren zich voornamelijk op het vlak van het concrete onthaal. Immers, de toekenning van voorrechten en immuniteiten is strikt gebonden aan regels en criteria, zoals hierboven beschreven. De ruimte voor aanvullende voordelen is bijgevolg uiterst beperkt, zonet onbestaand.

3.1. Gebouwen

Financiële tussenkomsten vanwege de staat voor de huisvesting van internationale organisaties kunnen niet veralgemeend worden, maar worden geval per geval bekeken. In geval een organisatie erom verzoekt, kan het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid beslissen dat technische bijstand verleend wordt voor problemen met betrekking tot de constructie, het verwerven of het gebruik van kantoorruimte. Ook wordt assistentie verleend bij het volgen van de procedures voor het aanvragen van bouw- en milieuvergunningen. In het belang van een coherent zetelbeleid moeten de strategische beleidsopties van de federale overheid en het beleid inzake ruimtelijke ordening van de gewesten en de lokale overheden permanent op elkaar afgestemd worden. De organisatie van het overleg behoort tot de taken van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid (ICZ).

3.2. Onthaal van het personeel

Een doeltreffend onthaal omvat verschillende aspecten:

- duidelijke informatie over het gastland;
- dienstverlening aan de organisatie en aan de internationale ambtenaren;
- initiatieven die de integratie van nieuwe ambtenaren en hun familie moeten bevorderen;
- aandacht voor de veiligheidsaspecten.

Een belangrijke rol is weggelegd voor de Belgische overheden, en in het bijzonder voor de gemeenschappen, de gewesten en de gemeenten.

3.3. Beveiliging van de organisatie

België moet alle maatregelen treffen noodzakelijk om de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie te verzekeren. Daartoe behoort onder meer de beveiliging van de gebouwen en de bescherming van prominenten.

3.4. Ruimtelijke ordening en mobiliteit

De diverse overheden zijn het aan zichzelf verplicht om in hun beleid terdege rekening te houden met de aanwezigheid van internationale organisaties. Een vlotte bereikbaarheid, beheersing van de verkeersproblemen en de kwaliteit van de leef- en werkomgeving zijn factoren die in belangrijke mate het imago van een gastland mee bepalen. Permanent

overleg tussen de betrokken bestuursniveaus is onontbeerlijk om de prioriteiten van de verschillende overheden op elkaar af te stemmen.

4. Weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen

Vooreerst geniet elke internationale organisatie die zich in België vestigt, de absolute immuniteit ten opzichte van haar gebouwen en archief. De betreding van de gebouwen is afhankelijk van haar toelating. Ook de toegang tot het archief is onschendbaar.

Deze algemene principes beperken dus de effectieve draagwijdte van normen inzake huiszoeking, uitgevaardigd door het Vlaams Parlement. De Vlaamse overheid is hiertoe bevoegd krachtens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur.

Huiszoekingen en onteigeningen ressorteren zowel onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten, als onder die van de federale overheid. Enkel voor noodzakelijke onteigeningen zouden de organisaties kunnen ontzet worden uit hun eigendomsrecht. De organisaties mogen in voorkomend geval trouwens niet gehinderd worden in hun werking, een toereikende schadeloosstelling moet onverwijld betaald worden en de overheden in België helpen de organisaties bij de wederinstallatie. Zulke verdragsbepalingen leggen beperkingen en voorwaarden op aan de uitoefening van de onteigeningsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, vastgelegd in de Grondwet (artikel 16), de federale en de gefedereerde regelgeving, zoals bepaald in artikel 79 van de wet van 8 augustus 1980.

De gewesten zijn bevoegd voor de toepassing van de federale normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met inbegrip van de vaststelling van de inbreuken (artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd). Ook hier kunnen bijzondere voorrechten van toepassing zijn.

De belastingen die in aanmerking komen voor vrijstelling liggen hetzij in het federale bevoegdheidsdomein (bijvoorbeeld de personenbelasting), hetzij in dat van de gewesten (artikel 3 van de Financieringswet, bijvoorbeeld het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners, de onroerende voorheffing, het registratierecht op de overdrachten ten bezwarende titel van in België gelegen onroerende goederen, de verkeersbelasting op de autovoertuigen en de belastingen op de inverkeerstelling)².

De organisaties zelf en hun personeelsleden met een diplomatiek statuut worden alleszins vrijgesteld van directe en bepaalde indirecte belastingen op hun activa, inkomsten en goederen, voor zover zij dus bestemd zijn voor het officiële gebruik van de internationale organisatie of met haar werking verband houden.

---

² De artikelen 3 en 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (Financieringswet), zoals gewijzigd, bepalen de gefedereerde belastingen en heffingen. Die Financieringswet specificeert in zijn artikel 3 de gewestelijke belastingen. De gewesten zijn immers bevoegd, overeenkomstig artikel 4, §1 tot en met §3, van de Financieringswet, om de vrijstellingen van die in artikel 3, 1° tot 12°, opgesomde belastingen te wijzigen, met dien verstande dat voor de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling, verschuldigd door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven of verenigingen zonder winstoogmerk (vzw's) met leasingactiviteiten, dit slechts kan na een verplicht samenwerkingsakkoord gesloten te hebben zoals bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Voornamelijk de in de tekst hierboven opgesomde belastingen in het kader van de vestiging van internationale organisaties zouden reëel in aanmerking komen voor vrijstelling, gezien de aard van de eerste drie en de laatst opgesomde indirecte belastingen in artikel 3 van de Financieringswet (in casu belastingen op spelen en weddenschappen, belasting op de automatische ontspanningstoestellen, openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken en het eurovignet).

De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn geen gefedereerde belastingen: het blijven rijksbelastingen, zoals de Financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in zijn artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de btw. Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (artikel 42 en volgende van de Financieringswet): als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en ristorno's.

De retributies zijn van vrijstelling uitgesloten.

5. Gevolgen voor de verdragsprocedure

Zetelakkoorden dienen in principe gemengd verklaard te worden en de procedures te volgen in toepassing van het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen. Het gemengd verklaren van een zetelakkoord staat in functie van het verlenen van immuniteit van goederen van de internationale organisatie, in de mate dat de gemeenschappen of de gewesten bevoegd zijn, en in functie van het facultatief toekennen van fiscale vrijstellingen.

In toepassing van artikel 167 van de Grondwet, betekent dit dat al de betrokken regeringen, dus in voorkomend geval ook de Vlaamse Regering, de onderhandelde verdragstekst moeten goedkeuren. Hun parlementen dienen hun instemming met het ondertekende zetelakkoord te verlenen, vooraleer de federale overheid het internationaal kan ratificeren.

II. BESPREKING VAN HET ZETELAKKOORD TUSSEN BELGIË EN HET SECRETARIAAT VAN DE REGIONALE SAMENWERKINGSRAAD (REGIONAL COOPERATION COUNCIL, RCC)

1. De Regionale Samenwerkingsraad (Regional Cooperation Council, RCC)

Op 10 juni 1999 creëerde de internationale gemeenschap het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa als de eerste allesomvattende strategie voor conflictpreventie. Dit regionale beleidskader moest de landen in die regio ondersteunen bij hun inspanningen voor het bevorderen van vrede, democratie, eerbiediging van de mensenrechten en welvaart, en de stabiliteit in de regio in zijn geheel bewerkstelligen.

In de loop van de jaren wijzigde het Stabiliteitspact zijn doelstellingen van conflictpreventie via de opbouw van vertrouwen naar regionale samenwerking in Zuidoost-Europa. Daarnaast hielp het de landen van Zuidoost-Europa in hun streven om te voldoen aan de criteria voor het lidmaatschap van de EU en de NAVO.

Op de top van het Samenwerkingsproces voor Zuidoost-Europa (South East Europe Cooperation Process, SEECP) in mei 2007 werd beslist een Regionale Samenwerkingsraad (Regional Cooperation Council, RCC) op te richten die het SEECP moest ondersteunen nadat het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa in 2008 zou opgeheven worden. Er werd een secretaris-generaal aangeduid, een secretariaat werd opgericht in Sarajevo en een verbindingsbureau in Brussel werd in het vooruitzicht gesteld. De laatste vergadering van het Regionale Panel van het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa en de eerste zitting van de RCC vonden gezamenlijk plaats in Sofia op 27 februari 2008. Daarmee werd de overgang van het Stabiliteitspact naar de RCC officieel beklonken. Op 28 februari 2008 namen de RCC en zijn secretaris-generaal de bevoegdheden over van het Stabilisatiepact en zijn speciale vertegenwoordiger.

De RCC is een politiek forum. Naast de parlementaire samenwerking tussen de staten van het SEECP zal de RCC zich toeleggen op vijf prioritaire terreinen:

- economische en sociale ontwikkeling;
- infrastructuur en energie;

- justitie en binnenlandse zaken;
- samenwerking inzake veiligheid;
- onderwijs en vorming.

De RCC besteedt speciale aandacht aan sociale cohesie en gelijke kansen en legt de nadruk op de rol van het maatschappelijke middenveld in de regionale samenwerking.

De RCC telt 45 leden. Daarbij zijn de EU-lidstaten Bulgarije, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Letland, Oostenrijk, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en Zweden, internationale organisaties als de Raad van Europa, de EU, de NAVO en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), en internationale financiële instellingen als de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO), de Europese Investeringsbank (EIB) en de Wereldbank (WB).

De RCC is geen intergouvernementele organisatie omdat hij niet opgericht werd door een verdrag en geen eigen instellingen heeft, maar wel een eigen secretariaat. Het statuut van het secretariaat werd vastgelegd in een internationale overeenkomst tussen Bosnië en Herzegovina en de andere landen van het SEECP die op 14 september 2007 ondertekend werd in Plovdiv. In de Overeenkomst van Plovdiv verbindt Bosnië en Herzegovina zich ertoe het secretariaat de voorrechten en immuniteiten toe te kennen die de vertegenwoordigers van internationale organisaties gewoonlijk genieten. Die overeenkomst bepaalt (in haar artikel 17, §1, d)), dat de ambtenaren van het secretariaat van de RCC vrijstelling van inkomstenbelasting genieten in Bosnië en Herzegovina. De ambtenaren van het verbindingsbureau in Brussel worden aangeworven door het secretariaat van de RCC in Sarajevo, volgens de bepalingen van de Overeenkomst van Plovdiv, en vervolgens gedetacheerd naar Brussel. Het secretariaat van de RCC heeft de rechtspersoonlijkheid naar het interne recht van Bosnië en Herzegovina.

Het RCC-secretariaat stelt 38 mensen tewerk, van wie er 32 in Sarajevo werkzaam zijn en zes in Brussel. De lidstaten uit Zuidoost-Europa, de Europese Commissie en de andere RCC-leden dragen gelijkelijk bij in de jaarlijkse begroting van 3 miljoen euro. Het verbindingsbureau in Brussel werd in oktober 2008 officieel geïnstalleerd.

Uit het jaarrapport 2008-2009 blijkt dat de RCC de nadruk legde op de overgang van het Stabilisatiepact voor Zuidoost-Europa naar de RCC. Daarbij werden de administratieve structuren en de werking geconsolideerd. De RCC bewees zijn waarde op het vlak van samenwerking en dialoog in Zuidoost-Europa, en profileerde zich als gesprekspartner van de EU en de internationale gemeenschap. Het rapport besluit dat het belang van regionale samenwerking niet genoeg kan benadrukt worden.

2. Algemene toelichting bij het zetelakkoord tussen België en het RCC-secretariaat

Tijdens een intrafederale coördinatievergadering op 6 februari 2007 zocht het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid naar de mogelijke rechtsgrond voor het secretariaat van de RCC om met België een zetelakkoord te sluiten. Drie opties werden voorgesteld aan de lidstaten van het SEECP. Zij opteerden voor een verdrag waarbij zij aan het secretariaat van de RCC de bevoegdheid toekennen om zowel met de lidstaten als met derde landen zetelakkoorden te sluiten. Artikel 3, §2, van de Overeenkomst van Plovdiv voorziet uitdrukkelijk dat het secretariaat van de RCC de nodige rechtspersoonlijkheid bezit om een zetelakkoord te sluiten. Hieruit blijkt duidelijk en ondubbelzinnig de wil en de goedkeuring van de lidstaten van het SEECP, zodat dit voor België een voldoende rechtsgrond was voor het starten van onderhandelingen over het sluiten van een verdrag inzake de vestiging in Brussel van een verbindingsbureau bij de EU. Hierdoor wordt de internatio-

nale rechtsbasis gecreëerd die België toelaat om met het secretariaat (in plaats van, zoals gebruikelijk, met een internationale organisatie) een zetelakkoord te sluiten.

Het zetelakkoord bevat de gebruikelijke voorrechten en immuniteiten die verleend worden aan internationale organisaties. De tekst van het akkoord wijkt, op één enkel punt na (artikel 17 inzake de regeling van de personenbelasting), niet af van de standaardtekst van de bilaterale zetelakkoorden die België sluit met internationale organisaties. Concreet zal het RCC-secretariaat slechts twee ambtenaren vanuit Sarajevo naar zijn verbindingsbureau in Brussel sturen die, in overeenstemming met de algemene regels die België in zijn zetelbeleid toepast, een diplomatiek statuut zullen genieten. De overige personeelsleden zullen lokaal aangeworven worden, en zij zullen bijgevolg onderworpen zijn aan de Belgische wetgeving inzake fiscaliteit, arbeid en sociale zekerheid.

Dit akkoord beantwoordt hiermee aan de beleidsopties over het onthaal van internationale organisaties. Het bevat bepalingen over aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen en de gewesten uitsluitend of naast de federale overheid bevoegd zijn, zodat dit akkoord een gemengd verdrag is.

Het Vlaams Parlement wordt om die redenen verzocht namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zijn goedkeuring te verlenen aan dit zetelakkoord tot toekenning van een eigen statuut voor het in België gevestigde verbindingsbureau van de RCC.

3. Artikelsgewijze toelichting

In de preambule van het zetelakkoord wordt verwezen naar de Overeenkomst van Plovdiv, meer bepaald naar haar artikelen 3, §2 en 17, §1, d). Daarnaast wordt gesteld dat de overeenkomst beantwoordt aan de wens van het RCC-secretariaat om in België een verbindingsbureau (verder ‘het Bureau’) te vestigen en een overeenkomst te sluiten inzake de voorrechten en immuniteiten van het Bureau en zijn personeelsleden.

Hoofdstuk I (artikelen 1-15) – Rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten van het verbindingsbureau van het RCC-secretariaat

Artikel 1 kent rechtspersoonlijkheid toe aan het Bureau. In artikel 2 worden de uitzonderingen op de vrijstelling van rechtsvervolgning en tenuitvoerlegging gespecificeerd. De vrijstelling is niet van toepassing op:

- overeenkomsten met betrekking tot de aankoop van goederen en diensten, leningen of andere financiële transacties, waarborgstellingen of schadeloosstelling die betrekking hebben op dergelijke transacties of andere financiële verplichtingen, tenzij een minnelijke schikking getroffen werd of zal getroffen worden;
- tegenvorderingen die onmiddellijk verband houden met een procedure ingeleid door het Bureau;
- rechtszaken met betrekking tot het arbeidsrecht.

De goederen en bezittingen van het RCC-secretariaat die gebruikt worden voor de uitoefening van de officiële werkzaamheden van het Bureau, kunnen niet het voorwerp uitmaken van enige vorm van opvordering, verbeurdverklaring, inbewaringstelling of een andere vorm van beslaglegging of dwang. In geval van een noodzakelijke onteigening mogen de werkzaamheden van het Bureau niet gehinderd worden en moet België zijn medewerking verlenen aan de wederinstallatie (artikel 3).

Het archief (artikel 4) en de gebouwen (artikel 5) zijn onschendbaar. De vertegenwoordiger van het Bureau moet toestemming verlenen om de gebouwen te betreden, maar die toestemming wordt verondersteld gegeven te zijn in geval van nood. België moet maatregelen treffen om te beletten dat binnengedrongen wordt in de gebouwen of dat die gebou-

wen beschadigd worden. Het Bureau mag om het even welke valuta bezitten en rekeningen hebben in eender welke munteenheid voor zover dit nodig is voor verrichtingen die beantwoorden aan het doel van het Bureau. België zal de nodige toelatingen verlenen om het fondsenverkeer te verzekeren (artikel 6).

De artikelen 7, 8, 9, 11 en 13 regelen de vrijstelling van directe en indirecte belastingen. Het Bureau, zijn bezittingen, inkomsten en andere goederen zijn vrijgesteld van alle directe belastingen, maar er wordt geen enkele vrijstelling verleend voor inkomsten die afkomstig zijn van een industriële of commerciële activiteit die uitgeoefend wordt door het Bureau of door een personeelslid dat voor zijn rekening handelt (artikel 7). Wanneer de prijs van aanzienlijke aankopen van roerende of onroerende goederen of van belangrijke diensten indirecte rechten of belasting op de toegevoegde waarde (btw) bevat, worden telkens wanneer mogelijk maatregelen getroffen om het bedrag van die rechten of btw kwijt te schelden of terug te betalen (artikel 8). Er is ook vrijstelling van alle indirecte belastingen op ingevoerde goederen voor officieel gebruik (artikel 9) en op de officiële publicaties (artikel 11). Er wordt echter geen vrijstelling verleend van belastingen, heffingen en rechten die alleen de vergoeding van diensten van openbaar nut (retributies) betreffen (artikel 13).

Het Bureau kan alle goederen en publicaties invoeren die bestemd zijn voor het officiële gebruik (artikel 10). De goederen die eigendom zijn van het Bureau kunnen in België alleen vervoerd worden volgens de Belgische wetten en voorschriften (artikel 12) en de officiële briefwisseling is onschendbaar (artikel 14).

Artikel 15 bepaalt dat de voorwaarden en toepassingsregelingen van de artikelen 7 tot en met 12 en van de vrijstellingen die voortvloeien uit artikel 17.1, a), vastgelegd worden door de bevoegde minister van financiën. De fiscale vrijstellingen worden dus verstrekt in dit verdrag zelf (artikelen 7, 8, 9, 11 en ook 19, infra). Dit zetelakkoord vormt de essentiële bijlage van het instemmingdecreet en staat hiermee dus gelijk. Aan de Vlaamse minister bevoegd voor financiën komt het slechts toe de uitvoeringsmaatregelen te treffen voor het toepassen van de verdragsrechtelijke vrijstellingen van Vlaamse belastingen of heffingen.

Hoofdstuk II (artikelen 16-23) – Statuut van het personeel

Artikel 16 bepaalt dat het hoofd van het Bureau, één bijkomende ambtenaar die als vervanger optreedt, en hun inwonende echtgeno(o)t(e) en minderjarige kinderen ten laste, de diplomatieke voorrechten en immuniteiten genieten. Er werd een tweede paragraaf opgenomen waarin staat dat voor de toepassing van de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen ervan uitgegaan wordt dat, in overeenstemming met artikel 17, §1, d), van de Overeenkomst van Plovdiv, de vermelde ambtenaren belastbaar zijn in hun land van herkomst, overeenkomstig de wetgeving in hun respectieve landen.

Alle ambtenaren en personeelsleden van het Bureau genieten volgens artikel 17:

- vrijstelling van belastingen op de salarissen, emolumenten en vergoedingen die betaald worden door het RCC-secretariaat onder voorbehoud dat België het interne belastingstelsel erkent; deze bepalingen zijn overeenkomstig artikel 18 niet van toepassing op de pensioenen en rentes die het RCC-secretariaat betaalt aan zijn vroegere ambtenaren en personeelsleden of hun rechthebbenden, noch op de salarissen, emolumenten en vergoedingen die het RCC-secretariaat of het Bureau betaald heeft aan personeelsleden die aangeworven werden voor minder dan een jaar of die geen vaste betrekking bekleden;
- de voorrechten die toegekend worden aan ambtenaren van internationale organisaties voor wat de monetaire of wisselreglementeringen betreft;
- vrijstelling van rechtsvervolgning voor daden die zij in hun officiële hoedanigheid verricht hebben: die immuniteit blijft van kracht na de beëindiging van hun functie;

– onschendbaarheid voor al hun officiële papieren en documenten.

Alle ambtenaren en personeelsleden, hun samenwonende echtgeno(o)t(e) en hun inwonende minderjarige kinderen ten laste, zijn niet onderworpen aan de maatregelen tot beperking van de immigratie of aan de registratieformaliteiten voor vreemdelingen. Die afwijking wordt toegekend overeenkomstig de Belgische wetgeving ter zake. Het Bureau stelt de FOD Buitenlandse Zaken in kennis van aankomst en vertrek van zijn ambtenaren en deelt hun gegevens mee.

De ambtenaren en personeelsleden van het Bureau hebben het recht om binnen het jaar nadat zij hun functie voor het eerst opnemen, meubelen en een persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en btw in te voeren of aan te kopen. De bevoegde minister van financiën legt de beperkingen en toepassingsvoorwaarden daarvan vast (artikel 19). België is niet verplicht de voordelen, voorrechten en immuniteiten toe kennen aan eigen onderdanen of vaste ingezetenen, behalve die waarin artikel 17.1, a), voorziet (artikel 20).

De ambtenaren en personeelsleden zijn niet onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten en inzake de uitoefening door buitenlanders van zelfstandige beroepsactiviteiten (artikel 21). Vóór 1 maart van elk jaar bezorgt het Bureau aan de begunstigden een fiche waarop de bedragen van hun salarissen, emolumenten, vergoedingen, pensioenen of rentes vermeld staan. Het dubbel van die fiches wordt doorgestuurd naar de bevoegde fiscale administratie in België (artikel 22).

De ambtenaren en personeelsleden die geen Belgische onderdaan of permanente verblijfhouder in België zijn en er geen enkele andere winstgevendende activiteit uitoefenen, kunnen kiezen voor aansluiting bij de socialezekerheidsstelsels die van toepassing zijn op de ambtenaren en personeelsleden van het RCC-secretariaat, overeenkomstig de voorschriften van deze stelsels. Dit keuzerecht dient binnen de twee weken na de indiensttreding uitgeoefend en meegedeeld te worden. Belgische ambtenaren, personeelsleden en permanente verblijfhouders worden evenals de ambtenaren en personeelsleden die niet gekozen hebben voor sociale bescherming van het RCC-secretariaat, en de personeelsleden die geen vaste betrekking bekleden, gedekt door het Belgische zekerheidsstelsel. Het RCC-secretariaat garandeert dat de geboden voordelen gelijk zijn aan die waarin het Belgische zekerheidsstelsel voorziet. België kan van het Bureau of van het RCC-secretariaat de kosten terugbetaald krijgen voor bijstand van sociale aard (artikel 23).

Hoofdstuk III (artikelen 24-30) – Algemene bepalingen

Voorrechten en immuniteiten worden enkel toegekend aan de ambtenaren en personeelsleden van het Bureau in het belang van het RCC-secretariaat en niet tot hun persoonlijk voordeel. Het hoofd van het Bureau moet de immuniteit opheffen in gevallen waarin zij een belemmering kan vormen voor de rechtsbedeling (artikel 24).

België heeft als ontvangende staat het recht voorzorgen te nemen in het belang van zijn veiligheid (artikel 25).

Er is geen immuniteit van rechtsmacht in geval van inbreuken op het verkeersreglement of van schade berokkend door een motorvoertuig. Het Bureau en zijn ambtenaren en personeelsleden dienen zich te houden aan de verplichtingen die de Belgische wetgeving inzake verzekering van de burgerlijke aansprakelijkheid voor het gebruik van een motorvoertuig oplegt (artikel 26).

Het Bureau en zijn ambtenaren en personeelsleden werken samen met de bevoegde overheden in België om de goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, de naleving van politiereglementen te waarborgen en misbruiken van de immuniteiten en voorrechten te vermijden (artikel 27). Bovendien moeten het RCC-secretariaat, het Bureau en hun ambtenaren en personeelsleden zich houden aan de Belgische wetten en voorschriften, alsook aan rech-

terlijke uitspraken die te hunnen opzichte gedaan zijn (artikel 28). België draagt generlei internationale aansprakelijkheid voor een daad of nalatigheid van het Bureau zelf of van zijn ambtenaren en personeelsleden (artikel 29).

Alle uiteenlopende standpunten aangaande de toepassing of interpretatie van het zetelakkoord die niet kunnen geregeld worden door rechtstreeks overleg tussen de partijen, kunnen voorgelegd worden aan een scheidsgerecht dat bestaat uit drie leden. Dit scheidsgerecht regelt zijn eigen procedure (artikel 30).

Hoofdstuk IV (artikel 31) – Slotbepalingen

Het zetelakkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum waarop de ene partij als laatste aan de andere partij meedeelt dat aan haar grondwettelijke en wettelijke procedures voldaan is. Het akkoord kan gewijzigd worden via wederzijdse instemming van de partijen.

Het akkoord werd opgesteld in het Engels.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Gemengd karakter en ondertekening van het akkoord

In zijn vergadering van 20 maart 2008 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het zetelakkoord met het Secretariaat van de RCC vast. Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen zijn hierbij bevoegd. In dezelfde vergadering werd bepaald dat het akkoord zou ondertekend worden volgens ondertekeningformule 3. Dat betekent één federale handtekening met volmachten van de bevoegde overheden, in naam van het koninkrijk België, doch met vermelding van de gefedereerde overheden onder de handtekening. Het verslag van de WGV werd op 9 juli 2008 goedgekeurd door de ICBB.

Het zetelakkoord werd op 29 augustus 2008 in Brussel ondertekend.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in zijn advies van 14 januari 2009 naar zijn eerdere adviezen inzake zetelakkoorden waarin reeds het strategische belang van de aanwezigheid van internationale instellingen en verbindingsbureaus van internationale instellingen aangekaart werd, evenals de nood aan voldoende aantrekkelijke en internationaal competitieve voorwaarden. Bovendien hamert de SARiV nogmaals op een snelle onderhandeling en ratificatie van zetelakkoorden, en verwelkomt dan ook dat de instemmingprocedure snel ingezet is.

Ook in dit advies vraagt de SARiV zich af of de parlementaire instemming voor elk zetelakkoord de meest aangesproken procedure is om het Vlaams Parlement bij het buitenlands beleid te betrekken. Als antwoord op deze suggestie kunnen we vermelden dat het sinds 1993 steevast de gewoonte van de Vlaamse Regering is om voor alle verdragen een ontwerp van instemmingdecreet in te dienen bij het Vlaams Parlement, hoewel de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, zoals gewijzigd, inderdaad geen bepaling bevat over de wijze van parlementaire instemming. De bijzondere wet laat dus toe dat het Vlaams Parlement zijn instemming met verdragen betuigt op een andere manier of op verschillende manieren, naargelang het soort verdrag. Vermits deze aangelegenheid de werking van het Vlaams Parlement raakt, is hierover overleg nodig tussen de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement. Het begin van een nieuwe legislatuur kan een goede gelegenheid zijn om dat overleg te starten.

De SARiV wijst erop dat de vestiging van het verbindingsbureau Vlaanderen de mogelijkheid biedt om nuttige contacten aan te knopen.

Gezien het belang van de aanwezigheid van internationale organisaties en aangezien het zetelakkoord de gebruikelijke voorrechten en immuniteiten bevat, sluit de SARiV zich aan bij het ontwerp van instemmingdecreet.

3. Advies van de Raad van State

In zijn advies van 5 maart 2009 (referte 45.974/1) stelt de Raad van State dat de machtiging die in de artikelen 15 en 19, lid 2, van het akkoord aan de bevoegde minister van financiën verleend wordt, onverenigbaar is met het wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden zoals dat voortvloeit uit de artikelen 170 en 172 van de Grondwet. Deze machtiging aan de Vlaamse minister bevoegd voor financiën is volgens de Vlaamse Regering niet in strijd met het grondwettelijke legaliteitsbeginsel en dit om de volgende redenen.

Op de eerste plaats worden een aantal fiscale vrijstellingen van rechtswege verleend via het Verdrag inzake diplomatiek verkeer en de twee erbij horende protocollen (Wenen, 1961; deze drie internationale akten zijn voor België in werking getreden op 1 juni 1968 – verder het Verdrag van Wenen of VvW). Het Verdrag van Wenen kent vrijstellingen toe aan ambassades en consulaten van vreemde staten en aan hun personeel. Welnu, intergouvernementele organisaties, zoals de RCC worden, op basis van een wereldwijd aangenomen gewoonte bij internationale relaties, gelijk gesteld met vreemde staten, voor wat het statuut van hun vestigingen en hun personeel betreft.

Het Verdrag van Wenen bevat een aantal dwingende bepalingen over de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan de zending van de staat zelf en aan sommige van haar personeelsleden. Zodra de door de organisatie aangesproken staat toelaat dat zij een officiële vestiging op zijn grondgebied mag openen, wordt van deze ontvangende overheid niet verwacht over die bepalingen van het VvW te onderhandelen. Dit blijkt uit het algemene gebruik van de gelijke behandeling tussen staten of tussen internationale organisaties. De internationale gouvernementele organisaties zijn immers samengesteld uit staten. Een staat kan geen andere staat belasten, evenmin via een internationale organisatie. Bovendien heeft een internationale gouvernementele organisatie een persoonlijkheid van internationaal publiekrecht. Bijgevolg kan zulke organisatie naar internationale gewoonte in België niet belastbaar zijn voor zijn officiële werking.

Vandaar dat het verbindingsbureau van het RCC-secretariaat en het hoofd van het Bureau vrijgesteld zijn van alle nationale, gewestelijke en gemeentelijke belastingen en rechten ten aanzien van de gebouwen, met uitzondering van de heffingen en belastingen ter vergoeding van verleende diensten of retributies (analoog met artikel 23, VvW). De rechten en heffingen van de organisaties ontstaan in het kader van de uitoefening van hun officiële werkzaamheden, zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten van de ontvangende staat (artikel 28, VvW). Wat het personeel van de zetels of vertegenwoordigingen betreft, wordt in het VvW een onderscheid gemaakt tussen de personeelsleden met en die zonder diplomatiek statuut.

De ambtenaren met diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten, zowel persoonlijke als zakelijke, zowel nationale, gewestelijke als gemeentelijke belastingen, met uitzondering van retributies, rechten en belastingen op onroerend goed, successie- en registratierechten op onroerend goed (onverminderd artikel 23, VvW), alsook taksen op particulier inkomen en vermogen met bron in de ontvangende staat (artikelen 34, 36, 37, 39 en 42, VvW).

Ook hun inwonende gezinsleden en de administratieve en technische personeelsleden die de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezitten, genieten de voorrechten en immuniteiten bepaald in de artikelen 29 tot en met 36 van het VvW. Deze laatst genoemde

categorie van personeel geniet tevens van de vrije invoer van goederen bedoeld in artikel 36, 1°, VvW, naar aanleiding van hun eerste installatie in de ontvangende staat (artikel 37, 2°, VvW).

Bijgevolg zijn de bepalingen van dit zetelakkoord een ononderbroken voortzetting van de sinds decennia gevestigde praktijk die internationale organisaties gelijk behandelt met diplomatieke vertegenwoordigingen van staten. Dit geldt bij uitstek voor fiscale vrijstellingen.

Vervolgens dient opgemerkt dat de fiscale vrijstellingen, kwijtscheldingen en terugbetalingen van de belastingen in dit zetelakkoord zelf verstrekt worden (artikelen 8 tot en met 14), hetzij analoog met de fiscale voorrechten die verleend zijn via het VvW aan staten, hetzij constitutief als zij ten opzichte van het VvW aanvullend zijn. Deze voorrechten worden helemaal niet toegekend door de bevoegde minister. Aan de Vlaamse minister bevoegd voor financiën komt het slechts toe de uitvoeringsmaatregelen te treffen voor het toepassen van de verdragsrechtelijke vrijstellingen, kwijtscheldingen of terugbetalingen van directe of indirecte belastingen die de Vlaamse overheid heft.

Dit zetelakkoord heeft in de Belgische federatie het juridische statuut van een gemengd verdrag. Het is de essentiële bijlage van het instemmingdecreet, en staat hiermee dus gelijk. De decreetgever oordeelt of de artikelen van het akkoord een grondwetsbepaling schenden. De decreetgever oefent precies zijn toezicht onder meer in dit verband uit via de beraadslaging en de stemronde over het ontwerp van decreet.

De Vlaamse Regering stelt ook vast dat het verdragsartikel 19, lid 2, niet slaat op Vlaamse fiscaliteit. Bijgevolg wordt de Vlaamse overheid niet aangesproken door dit onderdeel van het bezwaar van de Raad van State.

Een tweede opmerking van de Raad van State betreft de verwijzing in artikel 16, lid 2, van het zetelakkoord naar artikel 17, lid 1, van de Overeenkomst van Plovdiv. Volgens de Raad van State is het niet duidelijk wat precies de draagwijdte is van die verwijzing, die in geen geval mag begrepen worden als een wijziging of een bindende interpretatie van de verdragsbepaling waarnaar verwezen wordt.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
het zetelakkoord tussen het koninkrijk België
en het secretariaat van de Regionale Samenwerkingsraad,
ondertekend in Brussel op 29 augustus 2008

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord tussen het koninkrijk België en het secretariaat van de Regionale Samenwerkingsraad, ondertekend in Brussel op 29 augustus 2008, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw,
Zeevisserij en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord tussen het koninkrijk België en het secretariaat van de Regionale Samenwerkingsraad, ondertekend in Brussel op 29 augustus 2008, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 24 juli 2009.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS